

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 481/2024
16.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Биљане Синановић, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. и 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмине Антонијевић, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 279/2023 од 06.07.2023. године и Кж3 21/23 од 14.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.04.2024. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмине Антонијевић, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 279/2023 од 06.07.2023. године и Кж3 21/23 од 14.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 6К. бр. 583/21 од 09.08.2021. године, у односу на окривљене ББ, ВВ и АА одбијена је оптужба да су извршили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. и 1. Кривичног законика, а трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 279/2023 од 06.07.2023. године у ставу 1. усвојена је као основана жалба Основног јавног тужиоца у Нишу и преиначена пресуда Основног суда у Нишу 6К. бр. 583/21 од 09.08.2021. године, тако што су окривљени ВВ и АА оглашени кривим да су извршили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) и 1) Кривичног законика и осуђени су на казне затвора у трајању од по шест месеци, у коју се окривљеном АА урачунава време проведено у притвору од 21.12.2007. године до 11.04.2008. године. Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. У ставу 2. изреке пресуде обустављен је кривични поступак према окривљеном ББ због

кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) и 1) Кривичног законика, услед смрти окривљеног.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 21/23 од 14.11.2023. године, одбијене су као неосноване жалба бранилаца окривљених ВВ и АА и пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 279/2023 од 06.07.2023. године је потврђена, а окривљени ВВ је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка насталих пред судом правног лека о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Против пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 279/2023 од 06.07.2023. године и Кж3 21/23 од 14.11.2023. године захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Јасмина Антонијевић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 103. став 1. тачка 3) Кривичног законика, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, побијане одлуке преиначи и одбије оптужбу према окривљеном, услед наступања релативне застарелости кривичног гоњења или да побијане одлуке укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након размотрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца је неоснован.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним одлукама повређен закон на штету окривљеног и то одредба члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 103. став 1. тачка 3. Кривичног законика (КЗ), а ово стога што је предмет оптужбе дело које је извршено у периоду од 08.01.2007. године до 14.01.2007. године, а пресуда којом је окривљени оглашен кривим донета је дана 06.07.2023. године, те је по наводима браниоца наступила застарелост кривичног гоњења и доношењем осуђујуће пресуде од стране Апелационог суда учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, при чему бранилац указује да се допис упућен МУП-у РС, ПУ Ниш не може сматрати радњом којом се застарелост прекида у смислу одредбе члана 104. тачка 3. КЗ.

Овакве наводе, Врховни суд оцењује као неосноване, а ово стога што из списка предмета прозилази да је против окривљеног била расписана потерница наредбом суда од 30.09.2009. године, којом радњом је прекинут ток застарелости кривичног гоњења сходно члану 104. став 3. КЗ. Након примљеног дописа органа гоњења који је предузет у вези са тражењем окривљеног, дописом суда од 09.02.2016. године којим је обавестио МУП-у РС, ПУ Ниш да остаје при издатој потерници, односно при издатој наредби за издавање потернице, суштински је обновљена претходно издата потерница, и очигледно представља радњу процесног субјекта ради откривања и гоњења учиниоца и истом је прекинута релативна застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду да је одредбом члана 104. став 3. Кривичног законика прописано да се застарелост кривичног гоњења прекида сваком процесном радњом која се предузима ради откривања кривичног дела или ради откривања и гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела, то су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**